

N:o 29.

Ank. till Riksd. kansli den 6 april 1891, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 104, 106 och 113 §§ konkurslagen den 18 september 1862.

Kongl. Maj:t har den 31 sistlidne januari till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition (n:o 21):

»Med öfverlemnande af statsrådets och högsta domstolens i ärendet förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härigenom, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse af 104, 106 och 113 §§ konkurslagen den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 104, 106 och 113 §§ konkurslagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

104 §.

Ackord må ej, ändå att det ej bestridt är, af rätten fastställas: då beslutet icke i laga ordning tillkommit: då gäldenär blifvit dömd för bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller medan han under tilltal därför står: då anledning är, att gäldenär hemligen gynnat någon borgenär vid ackordet, eller att annat svek dervid egt rum: då

ackordet icke åt alla de borgenärer, hvilka det angår och som ej uttryckligen förklarar sig ty förutan med ackordet nöjde, gifver lika rätt och minst femtio för hundra af fordringsbeloppet, att betalas sist ett år efter det ackordet blifvit fastställt: då det uppenbarligen länder till skada för borgenärerna.

Bestrides ackordet på den grund att säkerhet ej finnes för dess fullgörande; pröfve rätten, efter omständigheterna, huruvida fastställelse på sådan grund vägras må.

106 §.

Ej må ackordsförslag af borgenärer antagas, medan gäldenären står under tilltal för bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer. Besluta borgenärerna med den öfvervigt af röster, som i 96 § sagdt är, att med ackordsfrågan skall anstå till dess dom öfver gäldenären fallit; må dock uppskof med försäljning af konkursboets egendom ej ske, der ej borgenärerna med enahanda röstöfvervigt det bestämma. Är uppskof med ackordsfrågan beslutadt; ege gäldenären, sedan dom i anledning af åtalet fallit och han förklarats ej kunna till ansvar fällas, nytt ackordsförslag framställa: ingifve det dock till rätten eller domaren inom fjorton dagar efter det domen vunnit laga kraft: sker det ej; anses ackordsfrågan hafva förfallit.

113 §.

Varder, efter fastställelse af ackordsförslag, yppadt, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller vid ackordet hemligen gynnat någon af dem; förfalle den eftergift, som genom ackordet må vara gäldenären tillerkänd.»

På sätt det propositionen bilagda utdrag af statsrådsprotokollet den 31 december sistlidna år utvisar, har lagförslaget tillkommit på grund af Riksdagens skrifvelse den 26 februari 1889, deruti Riksdagen anhöll, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i konkurslagen den 18 september 1862, att ackord i konkurs ej finge fastställas, der gäldenär blifvit dömd för oredlighet mot sina borgenärer eller medan han stode under tilltal derför, eller då tiden för ackordets fullgörande funnes vara så bestämd, att ackords-

summans verkliga belopp kunde anses understiga femtio för hundra af fordringsbeloppet.

Propositionen, som af båda kamrarne hänvisats till lagutskottet, har icke funnits föranleda till någon anmärkning; och får utskottet för ty hemställa,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 april 1891.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.